

Μακάρι να είχαμε γίνει Αργεντινή...

Του
Γιώργου Σταφυλά

Για τον ρόλο των υπερεθνικών οργανισμών έχουμε ξαναμίλήσει. Αυτοί οι οργανισμοί υποτίθεται ότι δημιουργήθηκαν για να προάγουν την συνεργασία μεταξύ των εθνών, στην πράξη όμως προάγουν τα συμφέροντα της παγκόσμιας τραπεζικής μαφίας και της νέας τάξης. Το θέμα με τους υπερεθνικούς οργανισμούς είναι ότι τα έθνη μόνα τους έχουν παραχωρήσει σε αυτούς, βασικά στοιχεία της εθνικής τους κυριαρχίας. Οικειοθελώς. Υπογράφοντας τις σχετικές συμβάσεις.

Δείτε εδώ ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα: Στις 24 Αυγούστου επιτροπή του ΠΟΕ (παγκόσμιος οργανισμός εμπορίου) που συνεδρίαζε στην Ελβετία καταδίκασε την Αργεντινή, μετά από αίτημα των κυβερνήσεων ΗΠΑ και ΕΕ, για την πολιτική της να περιορίζει τις εισαγωγές έξων προϊόντων στη χώρα. Η Αργεντινή εδώ και χρόνια ακολουθεί μια πολιτική περιορισμού των εισαγωγών, προκειμένου να ενισχύσει την δική της βιομηχανία και να σταματήσει την εκροή συναλλαγμάτων. Κάνει δηλαδή το αυτονότο για μια χώρα που έχει ήδη χρεοκοπήσει. Αυτό που θάπτεται να κάνουμε και εμείς, που όμως επιλέξαμε να γίνουμε ζητιάνοι των Βρυξελλών. Η αυτονότητη όμως εθνική πολιτική δεν άρεσε στα γεράκια των αγορών, στη διεθνή των τοκογλύφων και στις πολυεθνικές και αποφάσισαν να ασκήσουν επιπλέον πίεση στην Αργεντινή, ώστε η χώρα να σταματήσει να βάζει προσκόμματα στην εισαγωγή έξων προϊόντων!

Τι βλέπουμε εδώ; Βλέπουμε ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα τού πως η μαφία των αγορών επιβάλλει αυτό που λέμε ανοιχτό εμπόριο και παγκοσμιοποιημένη οικονομία. Δεν επιτρέπουν πια στα υποτίθεται κυρίαρχα έθνη κράτη ούτε το αυτονότο της άσκησης δικής τους εμπορικής πολιτικής. Κάθε τέτοια κίνηση -περιορισμού των εισαγωγών - ισοδυναμεί με κήρυξη πολέμου στην μαφία των αγορών. Και εδώ θα θυμίσαμε αυτά τα λόγια του Γάλλου εθνικιστή Μωρίς Μπαρτές σχετικά με το αληθινό νόημα του μεταπολεμικού κόσμου "Ο αληθινός αγώνας εναντίον της αυτοκρατορίας του χρήματος συνίσταται τελικά στην άρνηση πληρωμής των μονοπαλών, στο κλείσιμο των συνόρων και στην αντικατάσταση αυτών με εθνικούς πόρους. Εδώ είναι

η ανεξαρτησία, εδώ είναι ο εθνικισμός, κι εδώ είναι η πραγματική δημοκρατία, όποια μορφή και αν έχει το καθεστώς!" Αυτά τα λόγια θάπτεται να είναι ευαγγέλιο για κάθε έναν που αυτοπροσδιορίζεται ως εθνικιστής ή αντινεοταξίτης. Σε δύο σειρές ξεσκεπάζεται όλη η απάτη των σύγχρονων "δημοκρατιών" στις οποίες ο λαός ψηφίζει αλλά δεν καθορίζει τίποτα, ούτε η κυβέρνηση του καθορίζει κάτι. Οι εντολές έρχονται από άλλα κέντρα...

Για να επανέλθουμε στην Αργεντινή θυμίζω ότι η χώρα επέλεξε να τεθεί σε καθεστώς "επιλεκτικής χρεοκοπίας" μετά από την άρνησή της να πληρώσει κάποια γεράκια των αγορών τα οποία κατείχαν ακούρευτα ομόλογα της χώρας. Ένας Αμερικανός δικαστής επέβαλλε δημοκρατικότατα και νόμιμα σε μια χώρα δεκάδων εκατομμυρίων να αγνοήσει τις ανάγκες του λαού της και να πληρώσει κάτι επαγγελματίες κερδοσκόπους, κάτι παράσιτα, που πουλάνε και αγοράζουνε αέρα. Όμως η κυβέρνηση της Αργεντινής ενεργώντας πατριωτικά επέλεξε να αντισταθεί, έχοντας σ' αυτό την πάνδημη συμπαράσταση του λαού της, κάτι που δεν έκανε η κυβέρνηση Παπαδήμου, όταν το καλοκαίρι του 2012 πλήρωσε τελικά ακούρευτο ομόλογο αξίας μισού δισ.

Η Αργεντινή σε κάθε περίπτωση είχε έτοιμες τις εναλλακτικές της. Απευθύνθηκε στην Κίνα και εξασφάλισε ρευστότητα 11 δις δολάρια. Προχώρησε και σε άλλες συμφωνίες με

επιχειρήσεις κολοσσούς που ενδιαφέρονται να επενδύσουν στην χώρα. Και ενδιαφέρονται, γιατί η Αργεντινή ακόμα και τώρα με "επιλεκτική χρεοκοπία" είναι σε πολύ καλύτερη μοίρα από εμάς. Η χώρα ανήκει στους G20. Είναι κολοσσός στην παραγωγή γεωργικών και κτηνοτροφικών προϊόντων, έχει έλλειμμα μικρό στο 7%. Αντιθέτως στην χώρα μας, που κουμάντο κάνουν οι μεγαλονταβατζήδες της ενημέρωσης -οι ίδιοι που παίρνουν και τα δημόσια έργα - η προπαγάνδα έλεγε ότι εμείς πάμε καλά επειδή ακολουθούμε με σκυμμένο κεφάλι το πρόγραμμα ΕΕ και ΔΝΤ, ενώ στην καμένη την Αργεντινή έχουν πάλι πείνα, διαδηλώσεις και ταραχές. Καμία σχέση με την πραγματικότητα. Και όσο μεγάλη και αν είναι η επιρροή των δημοσιογράφων που στηρίζουν -με το αζημώτο - το καθεστώς, η αλήθεια κάποτε φαίνεται. Έτσι κάποια στιγμή το βιόλωσαν και δεν συζητούν άλλο για την "καμένη την Αργεντινή". Τώρα ασχολούνται με το πώς θα παρουσιάσουν ως success story το 175 % δημόσιο χρέος, το 28% επίσημη ανεργία, το έλλειμμα που έγινε πρωτογενές ανέκδοτο και τις μηδενικές ξένες επενδύσεις!

Γιατί αυτή είναι η αλήθεια, υπάρχουν χώρες που αντιστέκονται υπερήφανα και χώρες που πασχίζουν να σηκωθούν μια θέση πάνω από την Μποτσουάνα, και όταν τελικά αυτό συμβαίνει, το σερβίρουν σαν "success story"...

Ακόμα μία είδηση

Καθεστωτική εφημερίδα ευρείας κυκλοφορίας σε πρόσφατο φύλλο της είχε ρεπορτάζ σχετικά με την τεχνολογία των υποδόριων τσιπ. Η εφημερίδα που δεν έχει καμιά σχέση μ' αυτό που λέμε "συνωμοσιολογία" ανέφερε πόσο έχει προχωρήσει η εφαρμογή της συγκεκριμένης τεχνολογίας λέγοντας πως σε δέκα χρόνια θα μπορούν να εφαρμόζονται μαζικά στον πληθυσμό. Το άρθρο ανέφερε όλα τα "οφέλη" από την συγκεκριμένη τεχνολογία. Εύκολος εντοπισμός, αντικατάσταση καρτών και χαρτιών, πρόσβαση στο ιατρικό Ιστορικό, πάταξη εγκληματικότητας κλπ. Βλέπουμε λοιπόν πως, καθόλου τυχαία, όσα λέγαμε οι "συνωμοσιολόγοι" και χλευαζόμασταν είναι ήδη εδώ, δίπλα μας, και ακόμα και καθεστωτικές εφημερίδες, όχι μόνο δεν αγνοούν, αλλά αναλαμβάνουν να προπαγανδίσουν στο αφελές κοινό τους τα οφέλη της συγκεκριμένης εφαρμογής. Ο καιρός γαρ εγγύς...